

ความคิดเห็นและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนดนตรีในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ
กรณีศึกษา สถาบันดนตรีเคพีเอ็น แจส เออร์เบิร์น ศรีนครินทร์

Parents' Opinions and Expectation for Music Lessons at Non-Formal Private
Music School, Case Study KPN Music Academy JAS Urban Srinakarinn

พรรณพัชร กฤษณ์เพ็ชร¹ ดนีนญา อุทัยสุข² และสยา ทันตะเวช³
Pannapat Kritpet¹, Dneya Udtaisuk² and Saya Thuntawe³

Article History

Receive: December 7, 2021
Revised: December 15, 2021
Accepted: December 16, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับบทบาทของครอบครัวและการฝึกซ้อมดนตรีและความคาดหวังในการเรียนดนตรีที่โรงเรียนเอกชนนอกระบบ โดยเปรียบเทียบระหว่างผู้ปกครองที่เล่นดนตรีและผู้ปกครองที่ไม่เล่นดนตรี งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เลือกศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น แจส เออร์เบิร์น ศรีนครินทร์ จำนวน 182 คน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติบรรยาย โดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลวิจัยพบว่า ผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันว่าครอบครัวและการฝึกซ้อมดนตรีมีผลอย่างมากที่ทำให้การเรียนดนตรีประสบผลสำเร็จ ในด้านความคาดหวังต่อการเรียนดนตรีผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มมีลำดับความคาดหวังในทิศทางเดียวกันคือ 1) ด้านอารมณ์ 2) ด้านสติปัญญา 3) ด้านสังคม และ 4) ด้านทักษะดนตรี ผู้ปกครองกลุ่มที่เล่นดนตรีมีระดับความคาดหวังตามลำดับ คือ 1) $\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.47 2) $\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.58 3) $\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.53 และ 4) $\bar{X} = 3.36$, S.D. = 0.75 ผู้ปกครองกลุ่มที่ไม่เล่นดนตรีมีระดับความคาดหวังตามลำดับ คือ 1) $\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.59 2) $\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.63 3) $\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.60 และ 4) $\bar{X} = 3.30$, S.D. = 0.73 โดยผู้ปกครองกลุ่มที่เล่นดนตรีมีความคาดหวังที่สูงกว่าผู้ปกครองกลุ่มที่ไม่เล่นดนตรีในด้านสังคมและด้านสติปัญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงกล่าวได้ว่าผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มคาดหวังผลลัพธ์ของการเรียนดนตรีเพื่อช่วยพัฒนาอารมณ์ สติปัญญาและสังคมของผู้เรียน มากกว่าคาดหวังให้มีทักษะดนตรีระดับสูงหรือคาดหวังให้ประกอบวิชาชีพทางดนตรีเป็นหลัก ดังนั้นข้อมูลนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่โรงเรียนและครูดนตรีควรทำความเข้าใจเพื่อออกแบบการเรียนการสอนรวมทั้งวางแผนกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้การเรียนดนตรีเป็นไปอย่างมีเป้าหมายและราบรื่น ได้คุณภาพและตรงตามความคาดหวัง

คำสำคัญ : บทบาทของครอบครัว ; การฝึกซ้อมดนตรี ; ความคาดหวังของผู้ปกครอง ; ประโยชน์ของการเรียนดนตรี ; โรงเรียนดนตรีเอกชนนอกระบบ

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, Graduated Student in Division of Music Education, Faculty of Education Chulalongkorn University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, Assistant Professor, Faculty of Education, Chulalongkorn University

³ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, Lecturer, Faculty of Education, Chulalongkorn University

ABSTRACT

This research aimed to study parents' opinions on family role and music practice and parents' expectation for music lesson at a non-formal private music school. This research study compared the results between two groups which were parents with music playing experiences and parents without music playing experiences. The research conducted at KPN Music Academy JAS Urban, Srinakarin branch. The sampling size is 182 students. The research methodology was based on survey with rating scale answers. The statistics used were descriptive statistics comprised of mean, percentage, standard deviation, and t-test. In aspect of opinions, the results indicated that both groups' opinions and expectations were indifferent. Parents acknowledged that family support and effective music practice are important to make learning music successful. In reflecting upon parents' expectation, the research showed that parents expected their child to gain emotional, cognitive, and social skills development rather than professional musician skills. For the parents, who have musical playing experiences were rated by the expectation level as the following 1) \bar{X} = 4.66, S.D. = 0.47 2) \bar{X} = 4.62, S.D. = 0.58 3) \bar{X} = 4.42, S.D. = 0.53 and 4) \bar{X} = 3.36, S.D. = 0.75, while parents without music playing experiences rated expectation level 1) \bar{X} = 4.54, S.D. = 0.59 2) \bar{X} = 4.42, S.D. = 0.63 3) \bar{X} = 4.22, S.D. = 0.60 and 4) \bar{X} = 3.30, S.D. = 0.73. Therefore, the school should understand what parents need while also preparing lesson plan, events, and activities as following to the primary goal and expectation in students' musical training achievement. .

Keywords : Family Support ; Music Practice ; Parents Expectation ; Benefits of Learning Music ; Music Non-Formal Private Music School

บทนำ

โรงเรียนเอกชนนอกระบบ เป็นโรงเรียนภายใต้กระทรวงศึกษาธิการ ที่มีความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการ ทั้งด้านหลักสูตร เวลาเรียน รวมถึงการวัดและประเมินผล โรงเรียนสอนดนตรีจะจดทะเบียนอยู่ภายใต้โรงเรียนเอกชนนอกระบบ ประเภทศิลปะและกีฬา (Office of the Private Education Commission, 2019) ในปัจจุบันประเทศไทยมีโรงเรียนดนตรีเอกชนนอกระบบอยู่หลายแห่ง ผู้ปกครองจำนวนมากนิยมให้บุตรหลานเรียนดนตรีในโรงเรียนเอกชนนอกระบบช่วงหลังเลิกเรียนหรือในวันหยุดสุดสัปดาห์ เนื่องด้วยการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนดนตรีเอกชนนอกระบบโดยส่วนใหญ่จะเป็นรูปแบบการเรียนเดี่ยวหรือการเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ครูผู้สอนจึงสามารถปรับรูปแบบการสอนและเนื้อหาการเรียนให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของแต่ละคนได้ การเรียนที่ประสบความสำเร็จเกิดจากการมีส่วนร่วมระหว่างครู นักเรียนและผู้ปกครอง ดังนั้นการทำความเข้าใจความคาดหวังและเป้าหมายในการมาเรียนดนตรีของนักเรียนและผู้ปกครองจะช่วยให้การวางแผนการสอนนักเรียนแต่ละคนเป็นไปได้อย่างเหมาะสมตรงความต้องการและช่วยให้การเรียนการสอนดนตรีเป็นไปอย่างราบรื่น ในทางตรงกันข้ามหากความเข้าใจและความคาดหวังระหว่างครู นักเรียนและผู้ปกครองไม่ตรงกัน เช่น ครูสอนดนตรีแบบเน้นทฤษฎีและการปฏิบัติที่เข้มงวดมากเกินไปเพื่อให้นักเรียนเล่นได้อย่างถูกต้องแม่นยำที่สุดในขณะที่นักเรียนและผู้ปกครองต้องการเล่นดนตรีเพื่อความสนุกสนานและความผ่อนคลาย กรณีเช่นนี้ทำให้วิธีการเรียนการสอนในห้องเรียนไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียน ซึ่งอาจทำให้นักเรียนเกิดความเครียดในระหว่างเรียน เกิดความท้อใจ ไม่อยากซ้อมดนตรี หยุดเรียน เปลี่ยนโรงเรียนกลางคันหรือเลิกเรียนดนตรีไปเลยก็เป็นได้

เนื่องด้วยการเรียนดนตรีให้ประสบความสำเร็จต้องเกิดจากความชอบของผู้เรียน การได้รับการสนับสนุนและมีแรงจูงใจในการเรียนประกอบกับการมีวินัยฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ ผู้ปกครองจึงมีบทบาทสำคัญในการชี้แนะและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วงเวลาที่ผู้เรียนยังเป็นเด็ก นอกจากนี้ผู้ปกครองยังมีส่วนในการดูแลสนับสนุนและจัดสภาพแวดล้อมสำหรับฝึกซ้อมดนตรีที่บ้าน ทั้งนี้ผู้ปกครองที่มีประสบการณ์การเล่นดนตรีอาจมีความเข้าใจถึงความยากง่ายและความจำเป็นในการฝึกซ้อม ในขณะที่ผู้ปกครองที่ไม่มีประสบการณ์การเล่นดนตรีอาจไม่เข้าใจถึงขั้นตอนและความสำคัญของการฝึกซ้อม จึงทำให้ความคาดหวังต่อผลลัพธ์ของการเรียนมีมากเกินไปเมื่อเทียบกับศักยภาพ เวลาและช่วงวัยของบุตร

หลานที่เรียนดนตรี Jorgensen and Hallam (2018) นิยามการฝึกซ้อม คือ กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์และการฝึกฝนอย่างเป็นระบบ การฝึกซ้อมที่ดีนั้นต้องประกอบไปด้วย 1) การฝึกซ้อมที่สม่ำเสมอและ 2) การฝึกซ้อมที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งวินัยในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพเป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นของผู้ที่จะเป็นนักดนตรีที่ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้การฝึกซ้อมดนตรียังต้องอาศัยความพยายามและแรงจูงใจในการซ้อม ซึ่งครอบครัวเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะสนับสนุนและกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและฝึกซ้อมดนตรี การศึกษาทำความเข้าใจว่าผู้ปกครองนั้นมีความคิดเห็นถึงบทบาทของครอบครัวในการสนับสนุนการเรียนดนตรีอย่างไร รวมถึงมีความเข้าใจถึงความสำคัญและความจำเป็นในการฝึกซ้อมดนตรีหรือไม่ จึงเป็นสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อโรงเรียนดนตรีและครูดนตรีในการนำไปใช้พูดคุยกับผู้ปกครอง เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจในบทบาทและให้ความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนฝึกซ้อมที่บ้านเพื่อให้การเรียนดนตรีเป็นไปได้อย่างราบรื่นยิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นและความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนดนตรี โดยเปรียบเทียบระหว่างผู้ปกครองที่เล่นดนตรีและผู้ปกครองที่ไม่เล่นดนตรี ผู้วิจัยเลือกศึกษกรณีตัวอย่างสถาบันดนตรีเคพี เอ็น แจส เออเบิร์น ศรีนครินทร์ เพื่อให้ข้อมูลจากการวิจัยเป็นประโยชน์ต่อสถาบันดนตรีเอกชนนอกระบบที่มีลักษณะใกล้เคียงกันในการวางแผนทางจัดการเรียนการสอน รวมถึงเป็นแนวทางสื่อสารทำความเข้าใจกับผู้ปกครองให้ทราบบทบาทของตนเองและแนวทางในการเรียนรวมทั้งการฝึกซ้อมดนตรี เพื่อให้การเรียนดนตรีบรรลุผลลัพท์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับบทบาทของครอบครัวต่อความสำเร็จในการเรียนดนตรี พ่อแม่เป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างมากในการสนับสนุนการศึกษาและพัฒนาการทางด้านดนตรีของลูก พ่อแม่เปรียบเสมือนครูคนแรกๆของลูกซึ่งถ่ายทอดดนตรีผ่านการเลี้ยงดูตั้งแต่แรกเกิด ไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลงกล่อม การพาเคลื่อนไหวตามจังหวะและเสียงดนตรี การนำดนตรีเข้ามาอยู่ในชีวิตประจำวัน เมื่อเติบโตเด็กจะได้รับถ่ายทอดค่านิยม วัฒนธรรมและทัศนคติที่มีต่อดนตรีจากพ่อแม่ นอกจากนี้เด็กมักจะมีแนวเพลงที่ชอบเหมือนกับแนวเพลงที่พ่อแม่ชอบอีกด้วย (Ilari, 2018) ในด้านการเรียนดนตรีนั้น Yanderem (2017) พบว่า การมีส่วนร่วมในการเรียนของผู้ปกครองและการที่ผู้ปกครองมีกิจกรรมทางดนตรีร่วมกับนักเรียนเป็นปัจจัยที่มีส่วนสนับสนุนให้การเรียนดนตรีมีประสิทธิภาพ Creech (2018) กล่าวถึงรูปแบบการสนับสนุนของพ่อแม่ในการเรียนดนตรีของลูก ดังนี้ 1) การสนับสนุนทางพฤติกรรม (Behavioral Support) เช่น การไปชมการแสดง การเข้าสังเกตการณ์ในชั้นเรียนการร่วมกิจกรรมทางดนตรีกับลูก 2) การสนับสนุนด้านแนวคิดและทัศนคติ (Cognitive/Intellectual Support) เช่น การจัดสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียน การกำหนดเป้าหมายและทิศทางการเรียน การสื่อสารถึงคุณค่าและอารมณ์ การพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องดนตรี และ 3) การสนับสนุนส่วนตัว (Personal Support) เช่น การให้คำปรึกษา การให้กำลังใจ การกล่าวคำชื่นชม การสร้างแรงจูงใจให้ลูก สอดคล้องกับ Ilari (2018) ที่กล่าวถึงรูปแบบการสนับสนุนของพ่อแม่ในการเรียนดนตรีที่สามารถทำได้ ได้แก่ ดูแลการฝึกซ้อม ติดตามผลการเรียน พาลูกไปชมการแสดงดนตรี จัดสภาพแวดล้อมที่บ้านให้เอื้อต่อการฟังและฝึกซ้อมดนตรี พูดคุยกับลูกเกี่ยวกับดนตรีรวมถึงการให้กำลังใจแสดงความหวังใจและให้อิสระลูกในการตัดสินใจตามช่วงวัยที่เหมาะสม

2. แนวคิดทฤษฎีเรื่องการฝึกซ้อมดนตรีที่มีประสิทธิภาพ การฝึกซ้อมดนตรีเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การเรียนดนตรีประสบความสำเร็จ Cotter (2017) ได้กล่าวถึงการเล่นดนตรีว่าเป็นการเรียนรู้วิธีการเคลื่อนไหวใหม่ๆของร่างกาย โดยการเรียนรู้สามารถทำได้โดยการทำอย่างถูกต้องซ้ำๆและทวนซ้ำหลายๆครั้ง เพื่อให้สมองส่วนสั่งการ (Motor Cortex) จดจำและสั่งการไปยังกล้ามเนื้อส่วนเคลื่อนไหว นอกจากนี้การพักระหว่างซ้อมและการนอนหลับที่เพียงพอยังเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้การทำงานของสมองมีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยเพิ่มความจำระยะยาวและช่วยเรียกคืนความจำเมื่อต้องใช้งานครั้งต่อไป Eiamsaard (2016) ได้ศึกษาปัจจัยที่ทำให้นักเรียนไม่ยอมซ้อมดนตรีในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำนวน 211 คน พบว่า สาเหตุหลักเกิดจากการขาดแรงจูงใจและไม่มีความเข้าใจในการเรียนดนตรีอันเนื่องมาจากถูกบังคับให้เรียนดนตรีตามที่คุณปกครองต้องการ นอกจากนี้นักเรียนบางส่วนไม่มีเครื่องดนตรีเป็นของตนเองหรือสภาพแวดล้อมในการฝึกซ้อมดนตรีที่บ้านไม่เหมาะสม เช่น มีสมาชิกครอบครัวอยู่ในห้องเดียวกันขณะซ้อมดนตรี ดังนั้นผู้ปกครองจึงมีส่วนในการสร้างแรงจูงใจและวางแผนเป้าหมายในการเรียนดนตรีกับเด็ก สนับสนุนให้มีเครื่องดนตรีและจัดพื้นที่ซ้อมดนตรีที่เหมาะสมในบ้าน ซึ่งการสนับสนุนนี้

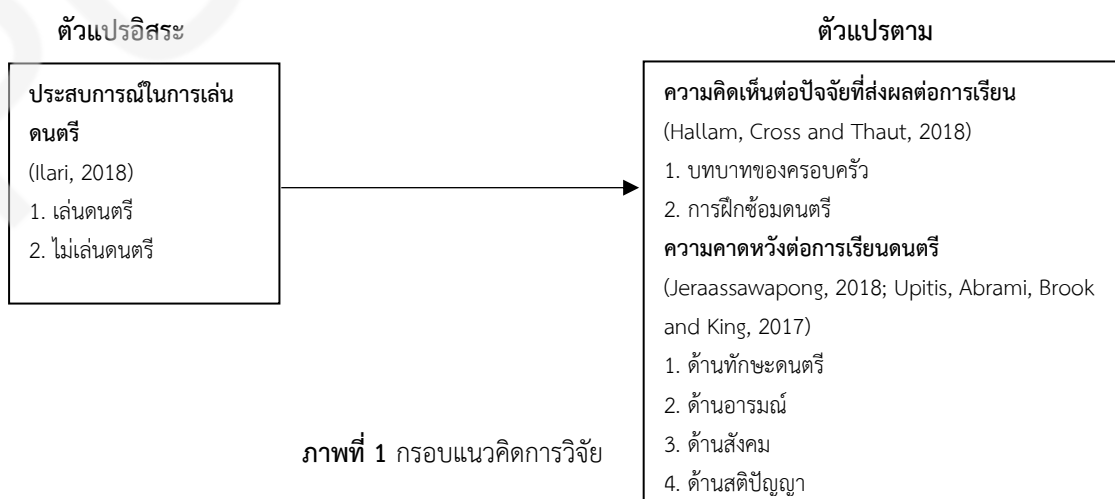

จะช่วยให้เด็กเรียนดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตามในงานวิจัยของ Eiamsaard (2016) พบว่าความสามารถในการเล่นดนตรีของผู้ปกครองไม่มีผลต่อปัจจัยในการฝึกซ้อมดนตรีของเด็ก

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีความคาดหวังของ Vroom ซึ่งได้กล่าวว่า แรงจูงใจในการกระทำของบุคคลขึ้นอยู่กับความคาดหวังของผลลัพธ์ที่จะได้รับ โดยบุคคลมีความเชื่อว่าเมื่อพยายามมากขึ้นโอกาสที่จะประสบความสำเร็จได้ผลลัพธ์ที่คาดหวังก็ย่อมสูงขึ้นตามระดับความพยายาม ทั้งนี้แรงจูงใจและความพยายามในการกระทำจะมีมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับว่าผลลัพธ์นั้นสอดคล้องกับเป้าหมายและคุณค่าในชีวิตของคนนั้นหรือไม่ (Gopalan, Bakar, Zulkifli, Alwi and Mat, 2017) ผู้ปกครองที่เห็นความสำคัญและให้คุณค่ากับการเรียนย่อมมีแรงจูงใจที่จะสนับสนุน ติดตามผลการเรียน ให้ความสำคัญกับการเรียนและการฝึกซ้อม โดยการสนับสนุนของพ่อแม่และความคาดหวังจะเพิ่มสูงขึ้นเมื่อพบว่าลูกมีความชอบและมีพรสวรรค์ทางด้านดนตรี (Witte et al., 2015) แนวคิดนี้สอดคล้องกับผลวิจัยในประเทศแคนาดาโดย Uptitis, Abrami, Brook and King (2017) ที่ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนดนตรีในกลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่เรียนดนตรีแบบตัวต่อตัวโดยมีครูมาสอนที่บ้านและเป็นนักเรียนที่ผ่านการสอบวัดระดับดนตรีของสถาบัน The Royal Conservatory of Music (RCM) อันถือเป็นกลุ่มตัวอย่างของผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนดนตรี จำนวน 3,104 คน พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เห็นคุณค่าและให้ความสำคัญกับการเรียนดนตรีโดยผู้ปกครองร้อยละ 73 เป็นผู้ที่เคยเรียนดนตรีมาก่อนและร้อยละ 60 ยังคงเล่นดนตรีอยู่จนถึงปัจจุบัน ผู้ปกครองมากกว่า 1 ใน 3 คาดหวังให้ลูกเรียนดนตรีต่อเนื่องระยะยาวในช่วงเวลา 8-10 ปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ลูกมีสุนทรีย์จากการเล่นดนตรี เพื่อฝึกระเบียบวินัยและเพื่อให้มีความสามารถพิเศษสำหรับไปประกอบแฟ้มผลงาน (Portfolio) ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคต ในขณะที่ Jeraassawapong (2018) ศึกษาความคาดหวังและความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อครูผู้สอนวิชาเปียโนในโรงเรียนดนตรีประเภทการศึกษานอกระบบ 15(2): กรณีศึกษาโครงการศึกษาดนตรีสำหรับบุคคลทั่วไปวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่าวัตถุประสงค์หลักของผู้ปกครองในการเรียนดนตรีคือ เพื่อให้ช่วยพัฒนาสมาธิ สติปัญญาและอารมณ์ ต้องการให้มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมั่นใจและกล้าแสดงออก ทั้งนี้มีผู้ปกครองเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่มุ่งหวังให้ลูกเป็นนักดนตรีอาชีพ จะเห็นได้ว่าความคาดหวังของผู้ปกครองจากงานวิจัยทั้งสองมีความแตกต่างกันซึ่งอาจเป็นผลจากประสบการณ์ทางด้านดนตรีของผู้ปกครอง Creech (2018) กล่าวถึงประสบการณ์ทางดนตรีของผู้ปกครองว่าเป็นส่วนหนึ่งของสภาพแวดล้อมที่จะสนับสนุนและเป็นแรงจูงใจที่สำคัญให้แก่เด็กในการเรียนดนตรี จึงมีความเป็นไปได้ว่าผู้ปกครองที่เล่นดนตรีและไม่เล่นดนตรีมีทัศนคติต่อบทบาทของครอบครัวและความจำเป็นของการฝึกซ้อมที่แตกต่างกัน และมีระดับความคาดหวังต่อผลลัพธ์ด้านต่างๆ จากการเรียนดนตรีที่ไม่เหมือนกันด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงจากสถาบันดนตรีและครูดนตรีเอกชนนอกระบบและพบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มาจากความคิดเห็นและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนดนตรีไม่ตรงกับหลักสูตรของสถาบันและแนวทางการสอนของครู จึงได้วิเคราะห์ปัจจัยและวางกรอบการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างโดยอ้างอิงจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Ilari, 2018) โดยตัวแปรอิสระคือ ประสบการณ์ในการเล่นดนตรีของผู้ปกครอง เพื่อเป็นเกณฑ์ในการจำแนกทัศนคติ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมทางดนตรีที่บ้านของนักเรียน และได้สรุปมาเป็นกรอบแนวคิดวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครอบครัวและการฝึกซ้อมดนตรีต่อความสำเร็จในการเรียนและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการเรียนดนตรีในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความความคิดเห็นและความคาดหวังของผู้ปกครองแต่ละกลุ่มที่มีประสบการณ์ทางดนตรีที่ต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเรียนดนตรีที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น แจส เออร์เบิร์ต ศรีนครินทร์ ในวิชาดนตรี ได้แก่ เปียโน กีตาร์ อูคูเลเล่ ไวโอลิน ซับร้อง กลองชุด เต้นและบัลเล่ต์ ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 300 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเรียนดนตรีที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น แจส เออร์เบิร์ต ศรีนครินทร์ ในวิชาดนตรี ได้แก่ เปียโน กีตาร์ อูคูเลเล่ ไวโอลิน ซับร้อง กลองชุด เต้นและบัลเล่ต์ การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) อ้างอิงตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง ประชากรแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวนประชากร 300 คน กลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำ 169 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Survey) ที่มีข้อความปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทั่วไป ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา รายได้ ครอบครัว และประสบการณ์การเล่นดนตรี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนดนตรี แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ 1. บทบาทของครอบครัว 2. การฝึกซ้อมดนตรี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นหรือความสอดคล้องภายในด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค อยู่ในระดับ 0.73

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังในการเรียนดนตรี แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1. ด้านทักษะดนตรี 2. ด้านสังคม 3. ด้านอารมณ์ และ 4. ด้านสติปัญญา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นหรือความสอดคล้องภายในด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค อยู่ในระดับ 0.89

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เข้าพบผู้บริหารสถาบันดนตรีเคพีเอ็น แจส เออร์เบิร์ต ศรีนครินทร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ด้วยกูเกิลฟอร์มและสร้างลิงค์เชื่อมต่อให้อยู่ในรูปแบบคิวอาร์โค้ด จากนั้นได้ทำการพิมพ์คิวอาร์โค้ดใส่กระดาษติดป้ายประชาสัมพันธ์ไว้ที่สถาบันดนตรีฯ โดยให้กลุ่มตัวอย่างใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่สแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อเชื่อมต่อไปยังแบบสอบถาม ผู้ปกครองสามารถทำแบบสอบถามจากโทรศัพท์เคลื่อนที่และส่งคำตอบได้ทันที โดยผู้วิจัยได้เข้าไปสังเกตการณ์ที่สถาบันดนตรีฯ ด้วยตนเองรวมทั้งประชาสัมพันธ์แนะนำการใช้แบบฟอร์มออนไลน์แก่ผู้ปกครอง ใช้เวลาในการเก็บข้อมูล 1 เดือน ระหว่างวันที่ 1 – 31 สิงหาคม 2563

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครอบครัวและการฝึกซ้อมดนตรีต่อความสำเร็จในการเรียนดนตรี ผู้วิจัยนำคำตอบมาเทียบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จากนั้นใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การคำนวณค่าทดสอบทางสถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผู้ปกครองที่เล่นดนตรีและผู้ปกครองที่ไม่เล่นดนตรี ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ยข้อมูลที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าแต่ละช่วงความคิดเห็น ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00	หมายความว่า เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49	หมายความว่า ค่อนข้างเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49	หมายความว่า ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49	หมายความว่า ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49	หมายความว่า ไม่เห็นด้วย

3. ข้อมูลความคาดหวังในการส่งบุตรหลานมาเรียนดนตรี ผู้วิจัยนำคำตอบมาเทียบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จากนั้นใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การคำนวณค่าทดลองทางสถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผู้ปกครองที่เล่นดนตรีและผู้ปกครองที่ไม่เล่นดนตรี ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ย ข้อมูลที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าแต่ละช่วงความคาดหวัง ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00	หมายความว่า คาดหวังมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49	หมายความว่า คาดหวังมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49	หมายความว่า คาดหวังปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49	หมายความว่า คาดหวังน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49	หมายความว่า ไม่คาดหวัง

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามมีทั้งหมด 182 คน แบ่งเป็นผู้ปกครองที่เล่นดนตรี 57 คน คิดเป็นเพียงร้อยละ 31.3 จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และผู้ปกครองที่ไม่เล่นดนตรี 125 คน คิดเป็นร้อยละ 68.68 มีความเป็นไปได้ว่าผู้ปกครองที่ไม่เล่นดนตรีต้องการความเชื่อมั่นจึงเลือกให้ลูกเรียนดนตรีที่สถาบันดนตรีที่เป็นที่รู้จัก ในจำนวนนี้แบ่งเป็นผู้ปกครองเพศหญิงถึง 152 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 83.52 สอดคล้องจากการสังเกตว่าโดยส่วนมากเด็กนักเรียนที่มาเรียนจะมากับคุณแม่ ด้านอายุผู้ปกครองกว่า 2 ใน 3 คือร้อยละ 69.34 มีอายุระหว่าง 41-45 ปี ด้านการศึกษาผู้ปกครองโดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีร้อยละ 63.19 ตามด้วยผู้ปกครองที่จบปริญญาโทร้อยละ 25.27 ซึ่งถือเป็นกลุ่มผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าประชากรทั่วไป ด้านรายได้ครอบครัว ผู้ปกครองที่มีรายได้ครอบครัวสูงกว่า 200,001 บาทขึ้นไปมีสัดส่วนร้อยละ 19.23 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ตามด้วยรายได้ครอบครัว 100,000-200,000 บาทร้อยละ 27.4 และผู้ปกครองที่มีรายได้ครอบครัว 50,001-100,000 บาท มีสัดส่วนมากที่สุดคือร้อยละ 38.47 สอดคล้องกับข้อมูลว่าการเรียนดนตรีที่สถาบันดนตรีเอกชนมีราคาค่อนข้างสูงในราคาชั่วโมงละ 700-1,000 บาท ผู้ปกครองต้องมีรายได้ครอบครัวมากในระดับหนึ่งในการส่งลูกเรียนพิเศษดนตรี (Kinggoen, 2017) โดยสรุปผลวิจัยความคิดเห็นและความคาดหวังของผู้ปกครองได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครอบครัวและการฝึกซ้อมดนตรี จากแบบสอบถามพบว่าผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นต่อบทบาทของครอบครัวและการฝึกซ้อมในระดับที่ใกล้เคียงกัน โดยค่าเฉลี่ยระดับความเห็นของทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .05 จากผลสำรวจพบว่าผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าพ่อแม่มีบทบาทอย่างมากในการส่งเสริมให้กำลังใจและสนับสนุนให้ลูกได้เลือกเครื่องดนตรีที่ชอบด้วยตนเอง อีกทั้งการเรียนดนตรีควรเป็นการเรียนอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 1-3 ปี เพื่อให้เห็นผลลัพธ์ทางการเรียนที่ดี ข้อมูลดังตารางที่ 1 ในส่วนความคิดเห็นด้านการฝึกซ้อมดนตรี ผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือ เห็นด้วยค่อนข้างมากกว่าการฝึกซ้อมดนตรีอย่างมีประสิทธิภาพและมีวินัยสม่ำเสมอเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามเมื่อสอบถามในรายละเอียดถึงเทคนิคการฝึกซ้อมดนตรี เช่น การฝึกซ้อมควรซ้อมในสิ่งที่ถูกต้องแบบซ้ำๆ ก่อนซ้อมตามจังหวะจริง พบว่าผู้ปกครองมีความไม่แน่ใจที่ระดับค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่เล่นดนตรีและกลุ่มที่ไม่เล่นดนตรี 3.03 และ 2.99 ตามลำดับ ข้อมูลดังตารางที่ 2

ผลการศึกษาสะท้อนความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ตระหนักว่าตนเองมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการเรียนดนตรีให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าผู้ปกครองที่เลือกให้ลูกเรียนพิเศษเสริมด้านดนตรีในโรงเรียนเอกชนนอกระบบนอกเหนือจากการเรียนภาคบังคับที่โรงเรียนเป็นผู้ที่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนดนตรีจึงให้การสนับสนุนลูกเป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Witte et al (2015) ว่าพ่อแม่ที่เห็นคุณค่าของดนตรีจะมีแรงจูงใจในการสนับสนุนส่งเสริมลูกในด้านการฝึกซ้อมดนตรีครูสามารถแนะนำผู้ปกครองถึงวิธีการฝึกซ้อมที่มีประสิทธิภาพและแนวทางการจัดตารางซ้อม เพื่อให้ผู้ปกครองช่วยเหลือสนับสนุนนักเรียนเมื่อซ้อมที่บ้าน ตามที่ Jorgensen (2018) กล่าวว่าวิธีการฝึกซ้อมที่มีประสิทธิภาพต้อง

ประกอบด้วย การฝึกซ้อมที่มีคุณภาพ (Quality) และการฝึกซ้อมที่ได้ปริมาณ (Quantity) เพื่อเพิ่มความเข้าใจให้กับผู้ปกครองที่ โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่เล่นดนตรีและยอมไม่มีประสบการณ์ในการฝึกซ้อมดนตรี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ปกครองกลุ่มที่เล่นดนตรีและกลุ่มที่ไม่เล่นดนตรีต่อบทบาทของ ครอบครัวต่อความสำเร็จในการเรียนดนตรี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของครอบครัว	เล่นดนตรี			ไม่เล่นดนตรี			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
1. ความสามารถทางดนตรีของบุคคลใน ครอบครัวส่งผลต่อความสามารถของเด็ก	3.68	1.03	ค่อนข้างเห็นด้วย	3.48	1.22	ไม่แน่ใจ	-1.37	0.17
2. ครอบครัวที่ให้ความสำคัญกับการเรียนดนตรี มีผลดีต่อการเรียนดนตรี	4.66	0.54	เห็นด้วยมาก	4.50	0.75	เห็นด้วยมาก	1.91	0.06
3. เด็กที่ได้เลือกเรียนในสิ่งที่ชอบ จะทำได้ดีกว่า สิ่งที่ผู้ปกครองเลือกให้	4.14	0.83	ค่อนข้างเห็นด้วย	4.24	0.78	ค่อนข้างเห็นด้วย	1.22	0.22
4. ครอบครัวควรสนับสนุนให้เรียนดนตรี ต่อเนื่องในระยะยาว 1-3 ปีขึ้นไป เพื่อให้ได้ ประโยชน์จากการเรียนดนตรีอย่างแท้จริง	4.45	0.65	ค่อนข้างเห็นด้วย	4.40	0.67	ค่อนข้างเห็นด้วย	0.33	0.33

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ปกครองกลุ่มที่เล่นดนตรีและกลุ่มที่ไม่เล่นดนตรีต่อการฝึกซ้อม ดนตรีต่อความสำเร็จในการเรียนดนตรี

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกซ้อมดนตรี	เล่นดนตรี			ไม่เล่นดนตรี			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
1. ทักษะการอ่านโน้ตและความเข้าใจการ บรรเลงสำคัญกว่าการฝึกซ้อมดนตรี	2.17	1.18	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	2.12	1.10	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	0.63	0.52
2. การฝึกซ้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบ ด้วยการฝึกซ้อมที่มีคุณภาพและการฝึกซ้อม อย่างมีวินัยสม่ำเสมอ	4.54	0.65	เห็นด้วยมาก	4.60	0.63	เห็นด้วยมาก	-0.82	0.41
3. การฝึกซ้อมดนตรีหมายความว่ารวมถึงการ ฝึกซ้อมเฉพาะส่วนเพื่อแก้ไขจุดบกพร่อง และ การฝึกซ้อมเทคนิคการบรรเลง นอกเหนือจาก การฝึกซ้อมบทเพลง	4.33	0.83	ค่อนข้างเห็นด้วย	4.28	0.85	ค่อนข้างเห็นด้วย	-1.22	0.22
4. การฝึกซ้อมบทเพลงตามความเร็วที่บทเพลง กำหนดจะเสริมสร้างความเข้าใจและทักษะได้ ดีกว่าการฝึกซ้อมซ้ำ	3.03	1.10	ไม่แน่ใจ	2.99	1.18	ไม่แน่ใจ	-0.34	0.73
5. พรสวรรค์ในการเล่นดนตรีมีความสำคัญ เหนือกว่าความพากเพียรในการฝึกซ้อม	1.94	1.21	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	2.05	1.05	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	-0.96	0.33

2. ความคาดหวังในการส่งบุตรหลานมาเรียนดนตรี จากผลการสำรวจพบว่า ผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มมีความคาดหวัง ผลลัพธ์ในด้านที่เหมือนกันโดยเรียงตามลำดับจากมากที่สุดไปน้อยที่สุดดังนี้ 1) ด้านอารมณ์ 2) ด้านสติปัญญา 3) ด้านสังคม และ 4) ด้านทักษะดนตรี ผู้ปกครองกลุ่มที่เล่นดนตรีมีระดับความคาดหวังตามลำดับ คือ 1) \bar{X} = 4.66, S.D. = 0.47 2) \bar{X} = 4.62, S.D. = 0.58 3) \bar{X} = 4.42, S.D. = 0.53 และ 4) \bar{X} = 3.36, S.D. = 0.75 ผู้ปกครองกลุ่มที่ไม่เล่นดนตรีมีระดับความ คาดหวังตามลำดับ คือ 1) \bar{X} = 4.54, S.D. = 0.59 2) \bar{X} = 4.42, S.D. = 0.63 3) \bar{X} = 4.22, S.D. = 0.60 และ 4) \bar{X} = 3.30, S.D. = 0.73 โดยผู้ปกครองกลุ่มที่เล่นดนตรีมีความคาดหวังที่สูงกว่าผู้ปกครองกลุ่มที่ไม่เล่นดนตรีในด้านสังคมและด้าน สติปัญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อันสอดคล้องกับงานของ Witte et al (2015) ที่กล่าวว่าผู้ปกครองที่เห็นคุณค่าของดนตรี

จะมีความคาดหวังต่อผลลัพธ์ในการเรียนดนตรีที่สูงขึ้นและยังให้การสนับสนุนมากขึ้นเมื่อเห็นว่าลูกมีพรสวรรค์หรือมีความชอบทางด้านดนตรีด้วย ข้อมูลดังตารางที่ 3

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มคาดหวังพัฒนาการทางด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญาและด้านสังคม โดยต้องการให้บุตรหลานมีความสุขสนุกสนานจากการเล่นดนตรี ต้องการให้มีสมาธิ รวมทั้งคาดหวังให้การเรียนดนตรีส่งเสริมพัฒนาการของสมอง มีความจำดี มีความคิดสร้างสรรค์ มั่นใจในตนเองและกล้าแสดงออก ในทางกลับกันผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มคาดหวังด้านทักษะดนตรีน้อยที่สุด เช่น ความคาดหวังให้ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยด้านดนตรีโดยตรง การมีทักษะด้านดนตรีในระดับสูงเทียบเท่านักดนตรีอาชีพ การเข้าร่วมรายการประกวดดนตรีต่างๆ รวมถึงการสอบวัดระดับทางด้านดนตรีเพื่อนำไปใช้เสริมในแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) สำหรับการเข้าเรียนในแขนงวิชาการอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jeraassawapong (2018) ที่ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองในโรงเรียนดนตรีเอกชนนอกระบบเช่นกัน แต่ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยของ Uptitis, Abrami, Brook and King (2017) ที่ศึกษาความคาดหวังในผู้ปกครองที่ให้ลูกเรียนดนตรีที่บ้านจะพบว่าผู้ปกครองกลุ่มดังกล่าวกว่าร้อยละ 70 เป็นผู้ที่เล่นดนตรีเป็นจึงมีการคัดเลือกครูไปสอนที่บ้านเอง มีความคาดหวังให้ลูกเรียนดนตรีในระยะยาวและใช้ความรู้ด้านทักษะดนตรีเป็นความสามารถพิเศษสำหรับใช้ในอนาคต

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคาดหวังด้านของผู้ปกครองกลุ่มที่เล่นดนตรีและกลุ่มที่ไม่เล่นดนตรีต่อการเรียนที่โรงเรียนดนตรีเอกชนนอกระบบ

ความคาดหวัง	เล่นดนตรี			ไม่เล่นดนตรี			t	sig
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย		
ด้านทักษะดนตรี	3.36	0.75	ปานกลาง	3.30	0.73	ปานกลาง	0.52	0.59
ด้านอารมณ์	4.66	0.47	มากที่สุด	4.54	0.59	มากที่สุด	1.44	0.15
ด้านสังคม	4.42	0.53	มาก	4.22	0.60	มาก	2.10**	0.03
ด้านสติปัญญา	4.62	0.58	มากที่สุด	4.42	0.63	มาก	2.07**	0.04

**มีนัยทางสถิติที่สำคัญที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าผู้ปกครองทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นว่าบทบาทของครอบครัวและการฝึกซ้อมดนตรีที่มีประสิทธิภาพมีความสำคัญต่อการเรียนดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดว่าการสนับสนุนของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อมที่บ้านและการฝึกซ้อมดนตรีเป็นเป็นองค์ประกอบสำคัญและเป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่จำเป็นของนักดนตรีที่ประสบความสำเร็จ การฝึกซ้อมดนตรีต้องประกอบด้วย การฝึกซ้อมที่มีคุณภาพและการฝึกซ้อมที่มีวินัยอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นผู้ปกครองจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนเพื่อวางแผนช่วยเหลือนักเรียนในการฝึกซ้อมเองที่บ้านโดยเฉพาะนักเรียนที่เป็นเด็กเล็ก เช่น การเตือนเมื่อถึงเวลาฝึกซ้อม การช่วยวางตารางการฝึกซ้อม การให้กำลังใจและติดตามความก้าวหน้าในการเรียนกับครู ทั้งนี้จากการสังเกตพบว่าที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น แจส เออเบิร์น ครีนครินทร์ ครูทุกคนจะแจ้งผู้ปกครองให้ทราบถึงสิ่งที่ผู้ปกครองควรปฏิบัติและสนับสนุนนักเรียนเมื่อฝึกซ้อมที่บ้าน โดยครูผู้สอนจะใช้เวลาหลังเลิกเรียนประมาณ 5 นาที ในการพูดคุยกับผู้ปกครองเพื่อรายงานผลการเรียนและบอกการบ้านสำหรับฝึกซ้อมระหว่างสัปดาห์ ทั้งนี้ครูสามารถสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับผู้ปกครองได้โดย 1) ให้ผู้ปกครองเข้ามาดูการเรียนการสอนในช่วง 10 นาทีสุดท้าย 2) สอบถามหรือวัดทัศนคติของผู้ปกครองก่อนรับสมัครนักเรียนเข้ามาเรียน และ 3) พูดคุยกับผู้ปกครองทุกครั้งหลังการสอน และ 4) แนะนำวิธีการช่วยนักเรียนฝึกซ้อมอย่างถูกวิธีเมื่ออยู่ที่บ้าน

ทางด้านความคาดหวังพบว่า ผู้ปกครองที่ส่งลูกมาเรียนดนตรีที่โรงเรียนเอกชนนอกระบบ ทั้งกลุ่มที่เล่นดนตรีและกลุ่มที่ไม่เล่นดนตรีมีความคาดหวังที่ไม่ต่างกัน คือคาดหวังให้ลูกเรียนมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ สติปัญญาและสังคมมากกว่าการเรียนเพื่อมุ่งเน้นพัฒนาความเป็นเลิศในด้านทักษะดนตรีหรือเพื่อเป็นนักดนตรีอาชีพ โดยผู้ปกครองที่เล่นดนตรีจะมีความคาดหวังด้านสติปัญญาและด้านสังคมสูงกว่าผู้ปกครองที่ไม่เล่นดนตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลวิจัยนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่จะช่วยสถาบันดนตรีและครูดนตรีนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนกิจกรรม ออกแบบหลักสูตรและกลวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงจากผลวิจัยนี้ คือ การปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อดนตรี การจัดบรรยากาศในห้องเรียนและเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน การจัดกิจกรรมการแสดงต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นที่แสดงออก รวมถึงการฝึกสมาธิ และวินัยของนักเรียนผ่านการเรียนและการฝึกซ้อมดนตรี โดยสถาบันดนตรีและครูดนตรีควรมีการสื่อสารกับผู้ปกครองอยู่เสมอ เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงบทบาทของครอบครัวในการสนับสนุนการเรียนดนตรีของนักเรียนและเข้าใจถึงความสำคัญของการฝึกซ้อม ทั้งการฝึกซ้อมอย่างถูกต้องและมีวินัยสม่ำเสมอ อีกทั้งโรงเรียนดนตรีควรมีนโยบายให้ครูได้พูดคุยและทำความเข้าใจถึงความคาดหวังของผู้ปกครอง เพื่อวางแผนจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคนและเพื่อให้ความคาดหวังกับการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น หากผู้ปกครองมุ่งหวังให้นักเรียนมีใจรักดนตรีและกล้าแสดงออก ครูก็ต้องใช้วิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นดนตรี รวมทั้งวางแผนให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงต่างๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถาบันดนตรีและครูดนตรีควรให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของผู้ปกครองและสื่อสารให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจถึงบทบาทของตนเองในการสนับสนุนการเรียนดนตรีให้มีประสิทธิภาพ เพราะการเรียนที่ประสบผลสำเร็จต้องเกิดจากความร่วมมือระหว่าง ครู นักเรียนและผู้ปกครอง
2. สถาบันดนตรีควรมีการพูดคุยกับผู้ปกครองถึงวัตถุประสงค์และความคาดหวังจากการเรียนดนตรี เพื่อวางแผนจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน หากความคาดหวังของครู นักเรียนและผู้ปกครองตรงกันจะช่วยให้การเรียนดนตรีดำเนินไปอย่างราบรื่น เป็นขั้นตอน มีทิศทางและมีเป้าหมายที่ชัดเจน อันจะส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ตามที่พึงประสงค์ ในทางตรงกันข้าม หากความคาดหวังไม่ตรงกันการเรียนการสอนอาจเป็นไปอย่างไม่มีคุณภาพไม่ตรงกับสิ่งที่ผู้เรียนและผู้ปกครองต้องการ ทำให้เกิดความไม่เข้าใจและความเครียดในการเรียนทำให้การเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ
3. โรงเรียนดนตรีเอกชนนอกระบบ ควรปรับกลยุทธ์ในการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยจัดให้หลักสูตรและวิธีการเรียนสามารถปรับเปลี่ยนยืดหยุ่นได้ ด้านอารมณ์ควรจัดบรรยากาศในห้องเรียนและเลือกวิธีการสอนให้ผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน โดยครูผู้สอนต้องมีจิตวิทยาในการสอนคอยกระตุ้นและให้กำลังใจผู้เรียน ด้านสติปัญญาควรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การเล่นดนตรีด้วยวิธีการที่ถูกต้อง ฝึกสมาธิและวินัยของนักเรียนผ่านการเรียนและการฝึกซ้อมดนตรี ที่สำคัญต้องมีการจัดกิจกรรมการแสดงต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นที่แสดงออก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นและความคาดหวังของครูร่วมด้วยว่าตรงกันกับนักเรียนและผู้ปกครองหรือไม่ เพื่อเข้าใจช่องว่างในการเรียนและนำไปปรับปรุงการบริหารจัดการเรียนการสอน
2. ควรมีการศึกษาวินัยเชิงคุณภาพถึงพฤติกรรมของผู้ปกครองที่ปฏิบัติจริงในการสนับสนุนการเรียนดนตรีของลูก ข้อคิดเห็น รวมถึงข้อจำกัดและปัญหาของผู้ปกครองในสนับสนุนการเรียนดนตรีเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอน
3. ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนดนตรีเอกชนนอกระบบในสถานที่อื่นๆด้วย เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น แจส เออเบิร์น ศรีนครินทร์เท่านั้น ผลการศึกษาจึงอาจมีความแตกต่างกันในกลุ่มผู้ปกครองที่มีสภาพสังคม ฐานะ การศึกษา อายุ และปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ที่แตกต่างกัน

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นแจส เออเปิร์น ศรีนครินทร์เท่านั้น ผลการศึกษาอาจแตกต่างกันในกลุ่มผู้ปกครองที่มีสภาพสังคม ฐานะ การศึกษา อายุ และปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ที่ต่างกัน
2. ในงานวิจัยนี้จำแนกผู้ปกครองกลุ่มที่เล่นดนตรี โดยการสอบถามผู้ปกครองว่ามีประสบการณ์การเล่นดนตรีหรือไม่ ซึ่งไม่ได้ระบุว่าเป็นการเล่นดนตรีในระดับใด ดังนั้นผลการศึกษาอาจเปลี่ยนไปหากแบ่งกลุ่มผู้ปกครองที่เล่นดนตรีเป็นเฉพาะผู้ปกครองที่มีอาชีพนักดนตรีหรือเป็นผู้ที่เรียนดนตรีในระดับสูงเท่านั้น

References

- Cotter, N. M. (2017). *Neuroscience and music: Developing a healthier and more effective practice regimen* (Order No. 10264442). Available from ProQuest Dissertations & Theses Global ; Publicly Available Content Database. (1908527831).
- Creech, A. (2018). *The role of the family in supporting learning*. In S. Hallam, I. Cross, & M. Thaut, *The Oxford handbook of music psychology*. Oxford United Kingdom : Oxford University Press.
- Eiamsaard, Y. (2016). Patchai thī mī phon tō kān fuk sōm dontri khōng nakriān rāiwichā phœmtœm lūāk thāng dontri rōngriān sāhit Mahāwitthayālai Sīnakharinwiroṭ prasaṅ mit (fāi matthayom) [The Factors Affecting the Student' s Rehearsal in Elective Music Course of Srinakharinwirot University Demonstration School (Secondary)]. *Journal of Fine and Applied Arts Chulalongkorn University*. 3(2), 40-48.
- Gopalan, V., Bakar, J. A. A., Zulkifli, A. N., Alwi, A., and Mat, R. C. (2017, October). A review of the motivation theories in learning. In *AIP Conference Proceedings*. 1891(1),020043.
- Hallam, S., Cross, I., and Thaut, M. (2018). *Oxford Handbook of Music Psychology*. 2nd Ed. Oxford United Kingdom : Oxford University Press.
- Ilari, B. (2018). Musical parenting and music education: Integrating research and practice. *Update: Applications of Research in Music Education*, 36(2),45-52.
- Jeraassawapong, J. (2018). Khwāmkhātwang læ khwāmphungphōṅchāi khōng phūpōkkrōng tō khru phū sōṅ wichā pīā nō nai rōngriān dontri praphēt kānsuksā nōṅ rabop siphā (sōṅ) : koṅani suksā khroṅkān suksā dontri samrap bukkhon thuāpai witthayālai duriyāngkhasin Mahāwitthayālai Mahidon [The Expectation and Satisfaction of Parents toward Piano Teachers: Case Study of Music Campus for General Public College of Music, Mahidol University]. *Kasalong Kham Research Journal*. 7(1),109-120.
- Jorgensen, H. and Hallam, S. (2018). Practicing In Hallam, S., Cross, I., and Thaut, M. Ed., *The Oxford Handbook of Music Psychology*. Oxford United Kingdom: Oxford University Press.
- Kingngoen, N. (2017). Kānraprū saphāp panhā khwāmkhriāt khōng khruṭ na tri nai patchuban [The Perception of Current Stress Problems of Music Teachers]. *An Online Journal of Education*, 2(3). Retrieved January 2021, from <https://www.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/view/141978/105126>.
- Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and psychological measurement*. 30(3), 607-610.

- Office of the Private Education Commission. (2019). Rāingān phonkān pramoēn ton 'ēng khōng rōngriān nōk rabop pračham pīkānsuksā sōngphanhārojhokipsām [Self-Assessment Report: SAR 2020]. Retrieved January 2021, from <https://online.fliphtml5.com/cpjjn/zaew/#p=2>
- Upitis, R., Abrami, P. C., Brook, J., and King, M. (2017). Parental involvement in children's independent music lessons. *Music Education Research*. 19(1),74-98.
- Witte, A. L., Kiewra, K. A., Kasson, S. C., and Perry, K. R. (2015). Parenting talent: A qualitative investigation of the roles parents play in talent development. *Roepers Review*. 37(2),84-96.
- Yandern, S. (2017). Næothāng kān sanapsanun kān rīan dontrī [Guideline for Supporting Music Learning]. *Fine Arts Journal Srinakharinwirot University*. 21(1),2-11.